

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КРОПИВНИЦЬКИЙ БУДІВЕЛЬНИЙ ФАХОВИЙ КОЛЕДЖ

ІНСТРУКЦІЯ

З ОХОРОНИ ПРАЦІ № 59-ОП

ПРИ ПРОВЕДЕННІ НАВЧАЛЬНОЇ ПРАКТИКИ З СЛЮСАРНО-САНТЕХNІЧНИХ РОБІТ В НАВЧАЛЬНО-ВИРОБНИЧІЙ МАЙСТЕРНІ

м. Кропивницький

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КРОПИВНИЦЬКИЙ БУДВЕЛЬНИЙ ФАХОВИЙ КОЛЕДЖ

ЗАТВЕРДЖЕНО

Наказ директора КБФК
від 12.04.2022 року № 52

ІНСТРУКЦІЯ

З ОХОРОНИ ПРАЦІ № 59-ОП

ПРИ ПРОВЕДЕННІ НАВЧАЛЬНОЇ ПРАКТИКИ З СЛЮСАРНО-САНТЕХNІЧНИХ РОБІТ В НАВЧАЛЬНО-ВИРОБНИЧІЙ МАЙСТЕРНІ

1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

1.1. Кожен прибувший здобувач освіти на практику в навчально-виробничій майстерні обов'язково повинен:

- одержати своєчасний і якісний вступний інструктаж з охорони праці, та інструктаж на робочому місці з обов'язковим вивченням інструкції з охорони праці при слюсарно-сантехнічних роботах з відміткою в журналі реєстрації інструктажу (роздпис);
- суворо дотримуватись правил внутрішнього розпорядку, режиму навчання та відпочинку здобувачів освіти, а також підтримувати в навчально-виробничій майстерні відповідний санітарно-гігієнічний стан;
- практичні роботи виконувати тільки ті, які передбачені навчальним планом тільки в присутності майстра виробничого навчання в навчально-виробничій майстерні;
- до самостійних робіт допускаються тільки ті здобувачі освіти, які добре засвоїли технологічні знання, ознайомилися з прикладами вказаних методів, та прийомами виконання робіт які розглядаються в темі даного заняття.

2. ВИМОГИ БЕЗПЕКИ ПЕРЕД ПОЧАТКОМ РОБОТИ.

2.1. Майстер виробничого навчання повинен, з кожним здобувачем освіти присутнім на навчальній практиці, перевірити стан спецодягу, взуття, головного убору і засобу індивідуального захисту. Особливу увагу звернути на стан робочого місця здобувача освіти. При виявленні недоліків, що можуть привести до травмування чи до аварійної ситуації при роботі, до занять приступати заборонено. Негайно повідомити завідувача навчально-виробничій майстерні.

2.2. Майстер виробничого навчання повинен провести інструктаж з здобувачами освіти про безпечні методи роботи згідно даної теми заняття. Нагадати порядок та правила користування інструментом, приладами, захисними засобами під час виконання робіт згідно теми заняття.

3. ВИМОГИ БЕЗПЕКИ ПІД ЧАС РОБОТИ.

- 3.1.Практичні роботи повинні виконуватись тільки ті які передбачені темою заняття, в присутності майстра виробничого навчання в навчально-виробничій майстерні.
- 3.2.Заборонено палити, вживати їжу, алкоголь, зберігати ГММ ЛЗР та отруйні речовини в навчально-виробничій майстерні.
- 3.3.Підтримувати в навчально-виробничій майстерні відповідно санітарно - гігієнічний стан, не допускати в навчально-виробничу майстерню сторонніх.
- 3.4.Слідкувати за справністю вентиляції, не допускати протягів.
- 3.5.При виявленні несправностей обладнання, виникнення ситуацій, що можуть привести до травмування або викликати небезпечну ситуацію, негайно припинити всі роботи, виключити подачу енергії. Доповісти майстру виробничого навчання .
- 3.6.При виникненні надзвичайної ситуації, негайно вимкнути все. Забезпечити евакуацію здобувачів освіти і не допускати паніки з боку здобувачів освіти. Негайно доповісти завідувачу навчально-виробничій майстерні.
- 3.7.При отриманні травми, а також негативному самопочутті, негайно повідомити майстра виробничого навчання .
- 3.8. Категорично забороняється здобувачам освіти під час практики в навчально-виробничій майстерні:
 - приймати будь яку участь в усуненні дефектів , будь якого ремонту в діючих мережах трубопроводів, опалення водопроводу і каналізації;
 - будь-де приймати участь в відкриванні люків та спускання в колодязі за будь-яких обставин.
- 3.9.У випадку будь якої аварії на всій мережі трубопроводів опалення, водопроводу, каналізації, а також в межах майстерень, негайно повідомити майстру виробничого навчання чи завідувача навчально-виробничій майстерні .

4.ВИМОГИ БЕЗПЕКИ ПІСЛЯ ЗАКІНЧЕННЯ РОБОТИ

- 4.1.Виключити електроенергію .
- 4.2.Навести порядок на робочих місцях, здати інструменти, обладнання і засоби індивідуального захисту.
- 4.3.В заключній частині практичних занять довести до здобувачів освіти недоліки що були виявлені на початку та під час практики в навчально-виробничій майстерні та усунути їх. Доповісти майстру виробничого навчання чи завідувачу майстернями про всі недоліки .

5. ВИМОГИ БЕЗПЕКИ В АВАРІЙНИХ СИТУАЦІЯХ

5.1. Негайно припинити роботу, довести до відома майстра виробничого навчання у випадку:

5.1.1 погіршення у здобувача освіти стану здоров'я;

5.1.2. отримання здобувачем освіти травми;

5.1.3. виникнення пожежі;

5.1.4. виникнення недоліків в роботі приладів та обладнання, що використовуються здобувачем освіти для виконання завдання практики;

5.1.5. вимкнення електроенергії;

5.1.6. запаху газу, тощо.

5.2. Для усунення аварійної ситуації здобувач освіти – практикант повинен виконувати вказівки майстра, якщо це не приведе до погіршання стану його здоров'я.

Домедична допомога у разі нещасних випадків, надзвичайних подій тощо

При нещасних випадках дуже важливо до приїзду лікаря своєчасно надати домедичну допомогу потерпілому.

Схема послідовності дій при наданні домедичної допомоги:

1. Вивести потерпілого з оточення, де стався нещасний випадок.

2. Вибрati потерпілому найбільш зручне положення, що забезпечує спокій.

3. Визначити вид травми (перелом, поранення, опік тощо).

4. Визначити загальний стан потерпілого, встановити, чи не порушені функції життєво важливих органів.

5. Розпочати проведення необхідних заходів:

• зупинити кровотечу;

• зафіксувати місце перелому;

• вжити реанімаційних заходів (оживлення): штучне дихання, зовнішній масаж серця;

• обробити ушкоджені частини тіла.

6. Одночасно з наданням домедичної допомоги необхідно викликати швидку допомогу або підготувати транспорт для відправки потерпілого до найближчої медичної установи.

7. Повідомити адміністрацію коледжу про те, що трапилося. Важливо знати обставини, за яких сталася травма, умови, які спонукали до її виникнення, та час, годину і навіть хвилини, особливо, коли потерпілій втратив свідомість.

У разі різкого порушення або відсутності дихання, зупинки серця негайно зробити штучне дихання, та зовнішній масаж серця і викликати за телефоном 103 швидку медичну допомогу.

Надання домедичної допомоги при ураженні електричним струмом: якнайшвидше звільнити потерпілого від дії струму:

• вимкнути рубильник або викрутити запобіжник;

• вимкнути мережу живлення.

• сухою палицею відкинути від потерпілого провід, який знаходиться під напругою, відтягти потерпілого від електричних проводів, від струмопровідних частин установки. При напрузі в установках до 1000 В можна взятися за сухий одяг потерпілого, не торкаючись відкритих частин тіла. Слід користуватися гумовими рукавичками або намотати на руку шарф, прогумований плащ і т. п. Рекомендується стати на ізольований предмет (на суху дошку, на згорток сухого спецодягу).

У випадку судорожного обхвату потерпілим електричного проводу, який знаходиться під напругою, розгорнути руки потерпілому, відриваючи його від проводу послідовним відгинанням окремих пальців. При цьому працівник, який надає допомогу, повинен бути у діелектричних рукавицях і знаходитись на ізолюючій від землі основі.

При напрузі в електричних установках понад 1000 В рятівник повинен одягти діелектричні боти, рукавиці і діяти діелектричною штангою. Якщо потерпілій при свідомості, його кладуть у зручне положення, накривають теплим покривалом і залишають у стані спокою до прибуття лікаря.

Якщо після звільнення потерпілого від дії струму він не дихає, то потрібно негайно зробити штучне дихання і непрямий (зовнішній) масаж серця. Найбільш ефективним методом штучного дихання є «з рота в рот» або «з рота в ніс». Робиться це таким чином: стають з лівого боку від потерпілого, підкладають під його потилицю ліву руку, а правою тиснуть на його лоб. Це забезпечить вільну прохідність гортані. Під лопатки потерпілому кладуть валик зі скрученого одягу, а рот витирають від слизу. Зробивши 2—3 глибоких вдихи, особа, яка надає допомогу, вдуває через марлю або хустку повітря із свого рота в рот або ніс потерпілого. При вдуванні повітря через рот особа, яка надає допомогу, закриває пальцями ніс потерпілого; при вдуванні через ніс потерпілому закривають рот.

Після закінчення вдування повітря в рот чи ніс потерпілому дають можливість вільного видиху. Частота вдування повітря потерпілому повинна бути 12—13 разів на хвилину.

За відсутності у потерпілого дихання і пульсу йому потрібно разом зі штучним диханням робити масаж серця. Робиться це так: потерпілого кладуть на спину на підлозі, звільняють грудну клітку від одягу. Особа, яка надає допомогу, знаходиться з лівого боку від потерпілого, долонями двох рук натискує на нижню частину грудної клітки потерпілого з силою, щоб змістити її на 3—4 см. Після кожного натискування потрібно швидко забирати руки з грудної клітки, щоб дати можливість їй випростатись. У такій ситуації операції чергуються. Після 2—3 вдувань повітря роблять 4—6 натискань на грудну клітку. Для перевірки появи пульсу масаж припиняють на 2—3 секунди. Перші ознаки того, що потерпілій приходить до свідомості: поява самостійного дихання, зменшення синюватості шкіри та поява пульсу.

Констатувати смерть має право лише лікар.

Надання домедичної допомоги при пораненні й кровотечі: перша допомога при пораненні та кровотечі зводиться до обережного накладання на рану індивідуального пакета. При цьому мити рану водою, змивати кров з рани забороняється.

Якщо індивідуального пакета немає, для перев'язування використовуйте чисту носову хустинку. У цьому випадку приготовлену для перев'язування тканину змочіть йодом так, щоб пляма йоду трохи перебільшувала розміри рані.

При кровотечі необхідно підняти поранену кінцівку, закрити рану перев'язувальним матеріалом і притиснути ділянку біля неї на 4—5 хв, не торкаючись рани пальцем. Після цього рану треба забинтувати. Якщо кровотеча продовжується, слід вдатися до здавлювання кровоносних судин за допомогою згинання кінцівки у суглобах, притискування кровоносних судин пальцями, джгутом чи закруткою.

При накладанні джгута спочатку місце накладання обгортають м'яким матеріалом (тканиною, ватою тощо). Потім джгут розтягають і тugo перетягають ним попередньо обгорнуту ділянку кінцівки доти, поки не припиниться кровотеча.

За відсутності гумової трубки або стрічки, що розтягається, для джгута застосовують інші матеріали (мотузку, ремінь, рушник тощо). У цьому випадку такий джгут зав'язують вузлом на зовнішньому боці кінцівки і використовують як закрутку. У вузол просувають важіль (паличку, металевий стержень), яким закручують закрутку до припинення кровотечі. Через 1 годину після накладання джгута його попускають на 5—10 хв, щоб не виникла небезпека омертвіння знекровленої кінцівки. При пораненні великих судин шїї і верхньої частини грудної клітки джгут не накладається. Кровотеча зупиняється при натисканні пальцем на поражену судину у самому місці поранення; при великій кровотечі необхідно терміново викликати лікаря.

Домедична допомога при переломах, вивихах, розтягу зв'язок, суглобів, ударах: При переломах, вивихах необхідно надати потерпілому зручне положення, яке виключає

рухи пошкодженої частини тіла. Це досягається шляхом накладання шини, а за її відсутності можна використати палиці, дошки, фанеру і т. д. Шина повинна бути накладена так, щоб були надійно мобілізовані два сусідні з місцем ушкодження суглоби (вище і нижче), а якщо перелом плеча чи стегна, — то три суглоби. Накладають шину поверх одягу або кладуть під неї що-небудь м'яке — вату, шарф, рушник. Шина повинна бути накладена так, щоб центр її знаходився на рівні перелому, а кінці накладалися на сусідні суглоби по обидва боки перелому. Фіксація відкритого перелому вимагає дотримання додаткових умов. З метою попередження забруднення рані, необхідно змастити поверхню шкіри навколо рані йодом, попередньо зупинивши кровотечу, і накласти стерильну пов'язку.

Особливо небезпечні травми хребта. У таких випадках необхідно обережно, не піднімаючи потерпілого, підсунути під його спину дошку, щит, двері тощо.

При переломі ребер необхідно міцно забинтувати груди або стягнути їх рушником під час видиху. При ушкодженні тазу обережно стягнути його широким рушником, покласти на тверді ноші, а під зігнуті і розведені коліnnі суглоби підкласти валик.

При переломах і вивихах ключиці у підм'язову западину кладуть вагу або інший матеріал, згинають руку в лікті під прямим кутом і прибінтовують її до тулуба. Рука нижче ліктя повинна перебувати у косинці, яку підв'язують до ший.

При переломах і вивихах кисті та пальців рук роблять так: кисть руки з вкладеним у долоню жмутом вати, бинта (пальці зігнуті) прикладають до шини, яка повинна починатися біля середини передпліччя і закінчуватися біля кінців пальців, і перебінтовують.

При розтягу зв'язок суглобів — підняти хвору кінцівку догори, накласти холодний компрес та тісну пов'язку, створити спокій до прибууття лікаря.

При ударах забезпечити потерпілому повний спокій, накласти на місце удару холодний компрес. При ударах із синяками не слід класти примочки, місце удару змастити йодом і накласти пов'язку.

Домедична допомога при опіках, теплових ударах: при наданні першої допомоги при опіках, теплових ударах слід швидко припинити дію високої температури. Це має особливо велике значення при займанні одягу і при опіках рідиною через одяг. У першому випадку необхідно загасити полум'я, негайно накинувши на людину, яка горить, будь-яку цупку тканину і щільно притиснувши її до тіла. Тліючий одяг знімають або обливають його водою.

При промоканні одягу гарячою водою, його також необхідно облити холодною водою або зірвати. Швидке занурення обпеченоого лица у холодну воду зменшує біль і тяжкість опіку.

Місце опіків кислотами ретельно промивають струменем води протягом 10—15 хв. Обпечено місце промити 5 % розчином перманганату калію, або 10 % розчином питної соди (одна чайна ложка на склянку води). На місце опіку накладають бінт. Місце опіків їдкими лугами (каустичною содою, негашеним вапном) промивають проточною водою протягом 10—15 хв, потім слабким розчином оцтової кислоти. Місце опіків накривають марлею.

Опіки бувають трьох ступенів. При опіках першого ступеня з'являється почервоніння, припухлість шкіри. Уражені місця обробляють спиртом, прикладають примочки з розчину перманганату калію і забінтовують. При більш тяжких опіках (ІІ і ІІІ ступенів) обпечено місця спочатку звільнюють від одягу, накривають стерильним матеріалом, зверху накладають шар вати і забінтовують. Після перев'язування потерпілого направляють у лікарню. При опіках не слід розрізати пухирів, видаляти смолистих речовин, що прилипли до обпеченоого місця, віддирати шматків одягу, які прилипли до рані.

При появі різних ознак теплового або сонячного удара потерпілого негайно виводять на свіже повітря або в тінь, потім його кладуть, розстібають одяг, що стискує, на голову і

на серце кладуть холодні компреси, дають пiti у великій кiлькостi холодну воду, у тяжких випадках потерпiлого обливають холодною водою.

При припиненнi дихання або його утрудненнi до прибуття лiкаря потерпiлому роблять штучне дихання.

Домедична допомога при обмороженнi, переохолодженнi: обмороження виникає при мiсцевiй дiї холоду на тiло. Холод, дiючи на судини, спричиняє їх звуження, внаслiдок цього вiдбувається недостатнє кровопостачання певної дiлянки тiла, що проявляється у зблiдненнi шкiри. Якщо вчасно не буде надано першу допомогу, то це може спричинити вiдмирання тканини.

Розрiзняють три ступенi обмороження: I — побiлiння i втрата чутливостi; II — почервонiння i появa «пухирiв»; III — омертвiння тканин, якi набувають буро-червоного кольору.

При обмороженнi I ступеня слiд розтерти обмороженi мiсця тiла сухою теплою тканиною до почервонiння. При обмороженнi II i III ступенiв — накласти стерильнi сухi пов'язки i забезпечити негайну доставку потерпiлого у лiкарню.

При легкому ступенi переохолодження тiло розiгривають розтиранням, дають випити кiлька склянок теплої рiдини. При середньому i тяжкому ступенях — тiло енергiйно розтирають вовняною тканиною до почервонiння шкiри, дають багато пiti.

Домедична допомога при отруєннi: причиною отруєння є проникнення в органiзм людини рiзних токсичних речовин. Захворювання починається через 2—3 год, iнколи через 20—26 год.

При харчовому отруєннi потерпiлому кiлька разiв промивають шлунок (примушують випити 1,5—2 л води, а потiм викликають блювання подразненням кореня язика) до появи чистих промивних вод. Можна дати 8—10 таблеток активованого вугiлля. Потiм дають багато чаю, але не їжу. Якщо пiсля отруєння пройшло 1—2 год, i отрута надходить вже iз шлунку до кишечника, то викликати блювання даремно. У такому випадку необхiдно дати потерпiлому проносне (2 столовi ложки солi на 1 склянку води). Для зменшення всмоктування отрути слизовою оболонкою шлунково-кишкового тракту потерпiлому можна дати розвiденi крохмаль або молоко.

Щоб запобiгти зупинцi дихання i кровообiгу, необхiдне постiйне спостереження за потерпiлим.

Як дiяти при харчовому отруєннi:

- за перших ознак харчового отруєння треба звернутися до лiкаря або викликати швидку допомогу;
- якщо є пiдозра, цю отруєння спричинили гриби, негайно викликати швидку допомогу — кожна хвилина дорога;
- до прибуття лiкарiв бажано промити шлунок, а потiм випити води або несолодкого чаю.

Домедична допомога при ураженнi хiмiчними речовинами:

- якщо хiмiчна речовина рiдка, її треба негайно змити проточною водою протягом 15—30 хв;
- якщо хiмiчна речовина потрапила в очi, слiд промивати їх холодною водою протягом 15—30 хв. Око треба розплющити, а струмiнь води спрямовувати до його внутрiшнього куточка;
- якщо речовина суха, її треба струсити чи зняти сухою ганчiркою (i нiколи не здувати, щоб порошинка не потрапила в очi);
- тiльки пiсля цього уражене мiсце промивають водою;
- дiю деяких хiмiчних речовин можна знешкодити. Мiсце, обiчене оцтovoю есенцiєю, можна обробити мильною водою чи слабким розчином харчової соди (1 чайна ложка на склянку води). А якщо опiк спричинено засобом для чищення каналiзацiйних труб, знадобиться розчин лимонної кислоти (1/2 чайної ложки на склянку води) чи розведенiй наполовинu харчовий оцет;

- діти і люди похилого віку потребують негайної госпіталізації навіть при незначному ураженні хімічними речовинами;
- за перших ознак отруєння слід викликати швидку допомогу;
- до лікарні треба взяти посуд та етикетку від хімічної речовини, яка викликала отруєння.

РОЗРОБЛЕНО:

Завідувач навчально-виробничої майстерні

А. ЖАРОВ

ПОГОДЖЕНО:

Інженер з охорони праці

І. ГАБУРА